

Arrest

nr. 229 804 van 4 december 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 26 juli 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 juni 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 september 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 oktober 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. VERSTRAETEN *loco* advocaat B. SOENEN en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Somalische nationaliteit. Op 19 augustus 2015 diende u een eerste verzoek om internationale bescherming in. U beweerde afkomstig te zijn uit het dorp Farqalaal, district Bulo Burto, provincie Hiraan en te behoren tot de minderheidsgroep Yahar. U zou Somalië hebben verlaten omwille van problemen met al Shabaab. Op 1 februari 2017 nam het Commissariaat-generaal (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de status van subsidiair bescherming.

Aan uw verklaringen aangaande uw herkomst uit het dorp Farqalaal in het district Bulo Burto behorende tot de provincie Hiraan gelegen in Centraal- en Zuid-Somalië werd immers geen enkel geloof gehecht. In de lijn hiervan kon er dan ook geen enkel geloof worden gehecht aan het door u voorgehouden profiel en aan de door u beweerde problemen met al Shabaab. Deze beslissing werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) in haar arrest van 31 juli 2017. Op **6 augustus 2018** dient u een eerste volgend verzoek in dat op 20 september 2018 als ontvankelijk werd beoordeeld door het CGVS. Voor uw tweede verzoek om internationale bescherming haalt u aan over de Somalische nationaliteit te beschikken en te zijn geboren in Qooqaani bij Kismayo. U behoort tot de Yahar clan. Toen u ongeveer drie à vier jaar oud was overleed uw moeder. Uw vader nam u en uw oudere zus mee naar Puntland in het noorden van Somalië. Uw zus liet hij achter bij nomaden in de nabijheid van Garoowe en u stond hij in Bosaso, gelegen in de provincie Bari, af aan de familie van een zekere mevrouw H.A., die hij toevallig had leren kennen in de buurt van een Koranschool. U werd door de familie waarin u opgroeide als slavin behandeld en diende zonder financiële vergoeding er te werken in het huishouden. U meent dat dit vooral te maken heeft met uw behoren tot een minderheidsclan. U vertelde hierover niets aan uw vader. Toen u vijftien jaar oud was ging u bij burens van deur tot deur vragen of ze geen betaald werk voor u hadden. Uiteindelijk vond u werk in een theehuis van een vrouw die u op de markt ontmoette. Twee dagen na aanvang van uw werk diende u van haar terug te keren naar de familie aan wie u was afgestaan, daar deze naar u hadden gezocht. Toen u ongeveer negentien jaar oud was besloot u weg te geraken uit Bosaso. U sprak een transportbestuurder aan en vroeg hem u vervoer te bieden. U vertelde de naam van de familie bij wie u verbleef en zei hem dat hij zijn geld voor de rit bij hen diende te gaan halen. Omdat H.A. van uw plan vernam ging uw reis niet door en diende u terug te keren naar haar huis. In 2007 vroeg H.A. aan uw vader of ze zijn toestemming had om u naar Dubai mee te nemen om haar zieke moeder te begeleiden tijdens deze reis en verblijf. Uw vader stemde in en er werd een paspoort voor u opgemaakt. U reisde af naar Dubai waar u introk bij een zus van H.. Daar uw visum maar drie maanden geldig was en dit niet werd verlengd verbleef u illegaal in Dubai. Weerom diende u er als een slavin te werken voor uw gastfamilie. Ook werd u door de vrouw des huizes als poetsvrouw uitgeleend aan enkele burens. U had er met niemand contacten behalve met S., een vriendin van uw gastvrouw die hen regelmatig kwam bezoeken. Ze vertelde u dat ze in Australië woonde. In 2015 vroeg S. u of u met haar naar haar woonplaats wilde. U stemde in, waarop er reisdocumenten voor u werden geregeld. U hoorde onderweg van S. dat u niet naar Australië zou gaan maar naar Europa en dat u ervoor moest zorgen dat u asiel kreeg waarmee u haar broer en diens kinderen kon overbrengen. U wil niet naar uw land terugkeren omdat u vreest weerom als slavin bij de familie van H. terecht te komen. U vreest er ook als alleenstaande kwetsbare vrouw zonder familie in problemen terecht te komen en niet geholpen te worden. Ter staving van uw nieuw verzoek om internationale bescherming legt u een attest neer van het wijkgezondheidscentrum waarin door een arts wordt vastgesteld dat u een litteken heeft op uw rechterborst. U verklaarde er dat u als kind een brandwonde te hebben opgelopen door heet voedsel op u te krijgen (d.d. 14/11/2018).

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Bij uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) op 29 augustus 2018 gaf u aan gehoord te willen worden door een vrouwelijke medewerker en te worden bijgestaan door een vrouwelijke tolk. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd u op het Commissariaat-generaal gehoord door een vrouwelijke Protection Officer, bijgestaan door een tolk van het vrouwelijk geslacht. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Vervolgens dient benadrukt te worden dat het CGVS op 1 februari 2017 uw eerste verzoek om internationale bescherming heeft afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Aangezien u aanvankelijk niet de waarheid vertelde over uw werkelijke herkomst kon er aan de door u opgeworpen problemen in Somalië geen enkel geloof worden gehecht. Deze beslissing werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) in haar arrest van 31 juli 2017. U beaamde tijdens uw persoonlijk onderhoud op 2 mei 2019 op het CGVS in het kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming, niet de waarheid te hebben verteld en alle informatie die u er opgaf te

hebben ingestudeerd (notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal –verder “notities”- CGVS, p.11,29). **Daar u stelt afkomstig te zijn uit Bosaso, gelegen in de provincie Bari in Puntland in het noordoosten van Somalië, wordt dan uw vrees voor vervolging en uw risico op ernstige schade beoordeeld ten opzichte van deze regio.**

Voor wat betreft uw uitleg over uw familiesamenstelling is het opvallend dat u **helemaal geen duidelijk beeld schetst van uw familiale situatie**. Zo liet u bij de Dienst Vreemdelingenzaken optekenen dat u nooit echt een familie had daar uw vader u had weggegeven aan een vrouw genaamd H.A.. Uw zus zou uw vader hebben afgestaan aan een familie in Garowe. Op de vraag naar nieuws over uw familie, ontkende u op enige manier iets te weten (zie verklaringen DVZ d.d.29/08/2018, vraag 15 en vraag 20). Op het Commissariaat-generaal verklaart u echter na in huis van H.A. te zijn gekomen, uw vader bij verschillende gelegenheden, zoals op vrijdagen en feestdagen, te hebben ontmoet en te hebben gesproken. Uw vader verleende u, na een vraag om zijn toestemming u naar Dubai te laten vertrekken, zelfs de mogelijkheid om het land te verlaten. U ontmoette elkaar vervolgens ook nog bij de luchthaven (notities CGVS, p.10,11). Zelfs na uw vertrek naar Dubai zou u -al dan niet onrechtstreeks- in contact met uw vader hebben gestaan (notities CGVS, p.20). Over uw zus verklaarde u verder te weten dat ze in Garowe woonde, gehuwd was en er haar gezin had. Uw vader zou u immers hierover hebben ingelicht (notities CGVS, p.20). Dat u langs de ene kant beweert geen familie hebben en laat uitschijnen dat u niets over ze weet, maar langs de andere kant vertelt zowel een vader als een zus, beiden in Puntland blijkt te hebben en er wel nieuwtjes over kende, is niet serieus. Gewezen op uw uiteenlopende verklaringen hierover repliceerde u enkel dat u met uw zus al tien jaar geen contacten had en u niet wist waar ze woonde. Deze uitleg staat echter haaks op uw verklaringen sinds uw drie à vier jaar –dat wil zeggen ongeveer achtentwintig jaar geleden- geen contact meer te hebben gehad met uw zus en is bovendien inconsistent aan uw opmerking, tijdens uw verblijf in Dubai –volgens u tussen 2007 tot 2015- te hebben geweten waar uw zus woonde (notities CGVS, p.15,19,23,30). Uw insinuering niemand in Somalië te kennen –indien u er naartoe zou gaan- is dan ook opmerkelijk en niet overtuigend. Daar u wel degelijk doorlopend contact had met uw vader werd u bevraagd over verschillende aspecten in uw leven. Het valt hierbij echter op dat u helemaal niets concreets kan melden over de aspecten die een drastische stempel zouden hebben gedrukt op uw persoonlijk leven. Daar u beweert in Qooqaani te zijn geboren, dichtbij Kismayo, helemaal in het zuiden van Somalië, (notities CGVS, p.6), werd u gevraagd waar uw andere familieleden woonden. U wist dit echter niet te melden en merkte enkel op uw familie nooit te hebben gekend en gezien (notities CGVS, p.7). Evenmin kon u enige uitleg verschaffen waarom uw vader na het overlijden van uw moeder plots zijn geboortestreek verliet en welke band hij zou hebben gehad met Puntland, bijna tweeduizend kilometer verderop (notities CGVS, p.7).

Ook zijn uw verklaringen over uw clantoebehoren helemaal niet coherent. Er dient dan ook te worden bemerkt dat u helemaal niet aannemelijk heeft gemaakt daadwerkelijk tot de Yahar minderheidsclan te behoren. Gevraagd waar Yahar voor staan kwam u niet verder dan te melden dat ze tot de minderheid behoren en met de Madhiban te vergelijken zijn. Gelet deze opmerking werd u gevraagd om de band tussen Madhiban en Yahar wat toe te lichten. Behalve heel algemeen stellen dat beiden clans worden gediscrimineerd op verschillende vlakken in het dagelijkse leven omdat ze ervan werden verdacht dood vee te hebben gegeten (notities CGVS, p.11,12), kon u verder helemaal niets vertellen. Evenmin had u enig idee wat Yahar zelf over hun afkomst zeggen (notities CGVS, p.12). Deze vaststelling is, mede gelet op uw eigen opmerking dat zelfs buitenechtelijke kinderen hun clan kennen (notities CGVS, p.12), uitermate bijzonder te noemen. Treffend is overigens uw opmerking eigenlijk van niemand anders dan van de familie waarin u verbleef en van kinderen op de Koranschool die u bezocht, te hebben opgemerkt gekregen dat u Yahar zou zijn (notities CGVS, p.12). Op de vraag of u uw clantoebehoren van familie had vernomen antwoordde u: “Neen, ik kende mijn familie niet” (notities CGVS, p.11). Nochtans verwijst u naar gesprekken met uw vader. Wanneer u dit gegeven wordt aangereikt, is het treffend vast te stellen dat u even verder wel plots verklaart dat uw vader aan iedereen vertelde dat hij Yahar is (notities CGVS, p.12). Dat u langs de ene kant verklaart dat u enkel van buitenstaanders hoorde dat u Yahar zou zijn om vervolgens een door uw Protection Officer voorgeworpen opmerking over contacten met uw vader te benutten om te vertellen dat uw vader overal vertelde dat hij Yahar is, is niet serieus en mankeert elke doorleefdheid. Stellende dat Yahar niet graag gezien zijn en discriminatie kunnen ondervinden werd u gevraagd waarom uw vader, in een plaats waar hij niemand persoonlijk kende, overal vertelde dat hij Yahar is. U antwoordde enkel: “Weet ik niet, maar in SOM (Somalië) kan je je niet verstoppen, iedereen kent elkaar via via, zelfs als je andere clan zegt komen ze er achter” (notities CGVS, p.12).

Daar u met deze stelling duidelijk maakte dat clantoebehoren van belang is in de samenleving, werd u gevraagd naar uw clanlijn. U gaf hierop merkwaardig genoeg aan deze helemaal niet te kennen (notities CGVS, p.11). Gewezen naar uw uiteenzetting over uw clanlijn bij uw eerste verzoek om internationale bescherming (zie notities persoonlijk onderhoud eerste verzoek CGVS d.d. 26/10/2016, p.16) en gevraagd hoe het kwam dat u uw clanlijn plots niet meer zou kennen stelde u: "Bij dat eerste interview vertelde ik dingen die niet juist waren, het was informatie die ik had ingestudeerd" (notities CGVS, p.11). Dat u in al de jaren dat u uw vader sprak nooit de tijd had genomen om naar uw eigen achtergrond te peilen en naar uw voorouders te vragen is dan ook stuitend (notities CGVS, p.11).

Even bedenkelijk is uw bewering uw vader nooit te hebben ingelicht over uw penibele situatie bij H. (notities CGVS, p.14). Uw uitleg dat uw vader u nooit zou hebben geloofd daar u jong was overtuigt niet. Gevraagd waarom uw vader zijn eigen dochter niet zou geloven verwees u enkel naar zijn toebehoren aan een minderheidsclan, het feit dat hij door u in problemen zou zijn gekomen en u zich schaamde hem in te lichten (notities CGVS, p.14,15). Uw voorgehouden clanprofiel staat echter, zoals hierboven werd vastgesteld, volledig op de helling. Het geheel van bovenstaande vaststellingen zet al uw verklaringen over uw beweerde profiel en de daarbij behorende problemen volledig op de helling, daar u hierover zelf verklaart informatie te hebben ingestudeerd. Dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen bij H.A., een volslagen onbekende vrouw voor uw familie aan wie u door uw vader werd afgestaan, als slaaf te zijn behandeld blijkt verder uit verschillende frappante tegenstrijdigheden in uw opeenvolgende verklaringen. Vooreerst is uw opmerking, dat H.A. zelf geen kinderen had, enigszins bedenkelijk (notities CGVS, p.21). Bij de Dienst Vreemdelingenzaken vertelde u immers spontaan en duidelijk over "A. H. en haar kinderen" (zie verklaringen DVZ d.d.29/08/2018, vraag 15). Dat deze familie u tussen uw zeven en negen jaar het voorrecht had verleend naar de Koranschool te gaan –u meent dat ze dit als gelovige mensen als goede daad zagen- is opmerkelijk, daar u verder duidelijk liet uitschijnen dat ze niet om u gaven en zeker niet in u/uw toekomst wilden investeren. U hield immers voor dat ze u nooit betaalden voor het werk dat u deed, u amper van kledij voorzagen en het zoeken naar een huwelijkspartner niet voor u was weggelegd (notities CGVS, p.19,22,23). Daar u hiermee insinueert dat men u niet in uw basisbehoeften wilde voorzien maar u wel enkele jaren naar een school stuurt is bedenkelijk. In deze context is het ook treffend dat deze familie net u had uitgekozen naar Dubai te reizen om voor de zieke moeder van H. te zorgen. U had immers aanvankelijk geen paspoort. De familie diende dan ook voor u een paspoort met visum aan te vragen, dit allemaal te betalen, u van vliegtickets te voorzien en uw vader om toestemming vragen zodat u naar het buitenland kon reizen (notities CGVS, p.7,8,10,11,23). Over de omstandigheden van uw vertrek naar Dubai legt u overigens treffend inconsistente verklaringen af. Waar u bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat u via een netwerk die jonge vrouwen rekruteert om als huishoudster te werk gesteld te worden naar Dubai werd gestuurd, verklaarde u op het Commissariaat-generaal dat H.A. en of haar familie alles zelf regelden. Zelfs op de vraag of ze voor uw reis gebruik maakten van een netwerk of een arbeidsbureau om u in Dubai te werk te stellen antwoordde u ontkennend (notities CGVS, p.24). Geconfronteerd met uw eerdere verklaringen merkte u op: "Ik versta u niet". Opnieuw werden uw verklaringen zoals afgelegd bij de Dienst Vreemdelingenzaken voorgelezen en werd u gewezen op de versie die u op het Commissariaat-generaal uiteen had gezet. U merkte hierover enkel op: "Ik weet niet hoe dat zo is genoteerd maar ik had wel voor burelen gewerkt en dat geld dat ik zou krijgen was door hen onderling afgesproken. Maar ik werd naar Dubai gestuurd om in eerste instantie voor de zieke moeder te zorgen" (notities CGVS, p.24), hiermee geen enkele uitleg verschaffend waarom uw opeenvolgende verklaringen zo verschillend waren. Van een verzoeker om internationale bescherming kan nochtans redelijkerwijs worden verwacht dat deze coherente verklaringen aflegt over gebeurtenissen die de kern van zijn/haar asielrelaas uitmaken.

Ook aangaande uw reisweg van Dubai naar België rijzen er ernstige vragen. Vooreerst is het uitermate bedenkelijk dat u, als onbetaalde dienstbode van een minderheidsclan, door een in Australië wonende vriendin van H.'s zus zou zijn aangesproken en zijn voorgesteld om gratis naar het buitenland te reizen (notities CGVS, p.25,26). Uw uitleg dat de dame in kwestie u een dienst verleende met als doel dat u haar broer en diens kinderen naar Europa zou overbrengen overtuigt helemaal niet. U had immers geen statuut in Europa en kon niet op voorhand weten of u in uw opzet –asiel krijgen- zou slagen (notities CGVS, p.29). Nog minder aannemelijk is uw uiteenzetting over de reis zelf. Zo verklaart u een vliegreis vanuit Dubai te hebben gemaakt naar vermoedelijk Frankrijk (notities CGVS, p.27). U zou hiervoor gebruik hebben gemaakt van een Noors paspoort op naam van A.S.H. (notities CGVS, p.28). Gevraagd waar deze persoon was geboren wist u echter niet te melden. Evenmin bleek u te weten waar in Noorwegen A.S.H. zou hebben verbleven (notities CGVS, p.28,29). U legde enkel uit dat S., de dame die u smokkelde, geen informatie had gegeven.

Gevraagd hoe het kwam dat S., die met u dezelfde vlucht nam, u niet meer had voorbereid op een dergelijke reis vol risico's om tegen de lamp te lopen bij identiteitscontroles, stelde u enkel "Voor mij was het niet makkelijk want ik hoorde dat het in Dubai wel een risico was omdat mensen daar worden betrap met valse documenten, ik dacht ik ga proberen als ik betrap word sturen ze je naar SOM (Somalië) of ik ga naar gevangenis of je kom er doorheen, en alle SOM (Somalische) mensen hebben ongeveer dezelfde uiterlijk" (notities CGVS, p.29,30). Bovenstaande vaststellingen zetten de geloofwaardigheid van de door u beweerde omstandigheden van uw reis dan ook volledig op de helling. Dit doet dan ook bijkomend vermoeden dat u voor de Belgische asielinstanties, i.e. de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal, uw werkelijke reisdocumenten achterhoudt, omdat hierin mogelijks informatie (inreizen uitreisstempels; aangebrachte visa; etc.) staat die niet meteen in overeenstemming te brengen is met uw verklaringen.

Geconfronteerd met alle incoherenties in uw opeenvolgende verklaringen en duidelijk gemaakt dat u de door u voorgehouden profiel van huisslaaf/alleenstaande vrouw zonder enige familie behorende tot een minderheidsclan niet overtuigen -bovendien erop attent gemaakt dat u opvallend regelmatig Engelse woorden doorheen de Somalische taal gebruikt (notities CGVS, p.2,10,13,15,22)- en erop attent gemaakt dat u eerlijk diende te zijn zodoende het Commissariaat-generaal een correct beeld van uw levensomstandigheden voor uw komst naar België zou krijgen antwoordde u enkel: "om te beginnen ben ik het niet eens met wat u zegt, ik kan snel talen aanleren" (notities CGVS, p.22), verder verwijzend hoe snel u talen oppikt. Uw opmerking herstelt echter geenszins bovenstaande vaststellingen. Alle bovenstaande vaststellingen in acht nemend biedt u op geen enkel moment een concreet en correct beeld van uw leefsituatie in Somalië, noch over uw verblijf in Dubai. Het door u aangehaalde profiel van kwetsbare alleenstaande vrouw (notities CGVS, p.30) wordt hiermee volledig ondergraven.

Door opnieuw bewust de ware toedracht aangaande uw werkelijke motieven waarom u uw land van herkomst heeft verlaten te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming.

Naast de toekenning van een vluchtelingenstatus, kan een asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Het CGVS benadrukt in dit verband dat artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet slechts beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Uit uw verklaringen blijkt dat u afkomstig bent uit Puntland. In casu dient dus de veiligheidssituatie in Puntland, meerbepaald Bosaso beoordeeld te worden. Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Somaliland en Puntland (zie de **COI Focus "Somalië: Veiligheidssituatie in Somaliland en Puntland** van 5 juni 2019, beschikbaar op: https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_veiligheidssituatie_in_somaliland_en_puntland_20190605.pdf, blijkt dat verschillende bronnen stellen dat de zelfverklaarde republiek Somaliland en de federale lidstaat Puntland een relatieve vrede en stabiliteit kennen. Zowel Somaliland als Puntland hebben niet de volledige controle over hun territorium. In de betwiste gebieden, met name de regio's Sool, Sanaag en het district Buuhoodle, komt het hierdoor soms tot een grensconflict tussen de Somalilandse veiligheidsdiensten en deze van Puntland. De veiligheidssituatie in Puntland, Somaliland en de betwiste gebieden wordt voornamelijk beïnvloed door het geweld tussen de Somalilandse en Puntlandse strijdkrachten in de betwiste gebieden, met name in en rond de stad Tukaraq (district Las Anod, regio Sool). De activiteiten van de terreurgroepen al-Shabaab (AS) en de Islamitische Staat van Irak de Levant in Somalië (ISS) in Puntland hebben een invloed op de stabiliteit van deze federale lidstaat. In de noordelijke regio van Somalië doet zich ook geweld voor door de veiligheidsdiensten, de verschillende clanmilities en onbekende gewapende groeperingen. Als gevolg van dit geweld vallen er soms burgerslachtoffers, soms doelgericht soms als omstaander, en slaan burgers op de vlucht. Er zijn drie hoofdtypen van geweld in Somaliland, Puntland en de betwiste gebieden: grondoffensieven, aanslagen met explosieven en moorden door middel van vuurwapens. Aanslagen met explosieven worden voornamelijk opgeëist door AS. Schietpartijen en gerichte moorden (met behulp van vuurwapens) zijn toe te schrijven aan clanmilities, veiligheidsdiensten, onbekende gewapende groepen, ISS of aan AS.

*In **Somaliland** worden geen terreuraanslagen door AS of ISS geregistreerd. De relatieve stabiliteit maakt deze regio minder kwetsbaar voor aanvallen van deze jihadistische groeperingen. Wel nemen verschillende bronnen aan dat AS aanwezig is in Somaliland maar dat hun capaciteiten gering zijn. ISS gebruikt deze regio voornamelijk als transitzone en verzamelplaats voor rekruten. Tijdens de verslagperiode registreert ACLED voornamelijk incidenten van clangeweld, geweld door milities en onbekende groepen waarbij soms burgerdoden vallen.*

*In **Puntland** zijn tijdens deze verslagperiode de voornaamste bedreigingen voor de veiligheidssituatie de activiteiten van AS en ISS (en de strijd tussen deze beide terreurgroepen), clangeweld en het geweld door onbekende gewapende groepen. Er zijn aanwijzingen dat de aanwezigheid van AS is toegenomen in het Galgalagebergte. Gedurende de verslagperiode voert AS echter geen zware aanslagen met een hoog aantal dodelijke slachtoffers uit in Puntland. Door de Amerikaanse luchtaanvallen tegen ISS, sinds november 2017, staan de activiteiten van ISS in Puntland op een laag pitje. In de verslagperiode perst ISS zakenlui af. Wanneer zij de vereiste belasting niet betalen, gebruikt ISS geweld. Volgens een onderzoek is ISS niet in staat gesofisticeerde aanvallen uit te voeren. In december 2018 verklaart AS de oorlog aan ISS omdat deze laatste ook belastingen int in grote steden zoals Bosaso en Mogadishu, haar actieterrein in de loop van 2018 heeft uitgebreid naar Mogadishu en gelinkt wordt aan terroristische activiteiten in het Westen. In het begin van 2019 worden er incidenten gelinkt aan deze inter-jihadstrijd in Puntland gemeld. Beide terreurgroepen strijden ook om de steun van de lokale bevolking wat voor de burgers een potentieel gevaar inhoudt.*

*Wat **de betwiste gebieden** betreft leiden de spanningen tussen Somaliland en Puntland in de regio Sool tot gewapende incidenten. Begin 2018 verovert Somaliland de stad Tukaraq op Puntland. Ondanks lokale en internationale bemiddelingspogingen zijn er regelmatig opflakkingen van geweld in de loop van 2018. De gevechten verminderen tussen juli 2018 en eind 2018. Tijdens de eerste vier maanden van 2019 worden geen grensincidenten gemeld. Daarnaast hebben er gevechten tussen clans en subclans plaats en dit vooral voor de toegang tot water en land.*

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat het leven of de persoon van burgers in Somaliland, Puntland en de betwiste gebieden actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit Puntland aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bosaso in Puntland actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Bari in Puntland in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de provincie Bari in Puntland een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

In zoverre u aanvoert dat u persoonlijk een hoger risico loopt om getroffen te worden door het willekeurig geweld te Bosaso in Puntland en hierbij verwijst naar uw profiel van kwetsbare alleenstaande vrouw zonder (mannelijke) familieleden en die bovendien tot een minderheidsclan zou behoren (notities CGVS, p.15,30,31), moet opgemerkt worden dat dit element betrekking heeft op een omstandigheid die verband houdt met de criteria van de vluchtelingendefinitie of de beoordeling van het reëel risico in de zin van artikel 48/4, § 2 sub a) en b) van de Vreemdelingenwet. Het gegeven dat u een kwetsbare vrouw zou zijn maakt reeds het voorwerp uit van een onderzoek van uw nood aan internationale bescherming (supra).

Elementen die aan bod komen in het kader van een beoordeling van de vervolgingsvrees of het reëel risico komen bovendien niet in aanmerking als persoonlijke omstandigheden die het reëel risico blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet kunnen verhogen.

Echter door uw gebrekkige medewerking laat u na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bosaso in Puntland. Aan het door u voorgehouden kwetsbare profiel van alleenstaande vrouw zonder (mannelijke) familieleden, behorende tot een minderheidsclan die als huisslaaf werd gebruikt, kon immers geen enkel geloof worden gehecht. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept is in bijlage in het administratieve dossier gevoegd.

Het door u neergelegde attest neer van het wijkgezondheidscentrum, waarin door een arts wordt vastgesteld dat u een litteken heeft op uw rechterborst en waar u verklaarde dat u als kind een brandwonde opliep door heet voedsel op u te krijgen, kan enkel uw verklaringen ooit heet voedsel over u heen hebben gekregen ondersteunen. Het biedt echter op geen enkele manier een uitsluitel hoe u de mogelijke brandwonde heeft opgelopen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 26 juli 2019 een schending aan van "van het artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet ; Schending van het art. 48/4 van de Vreemdelingenwet ; Schending van het art. 62 Vreemdelingenwet schending van de materiële motiveringsverplichting ; Schending van de zorgvuldigheidsverplichting ; Schending van het redelijkheidsbeginsel ; Schending van het evenredigheidsbeginsel".

Wat betreft haar familiale situatie verduidelijkt verzoekster dat het contact dat zij met haar vader en zus heeft gehad, zeer sporadisch was, dat ze toen nog maar een kind was en dat ze erg jong was toen ze door haar vader aan H.A. werd weggegeven. Zij benadrukt dat toen zij nog in Somalië woonde, bij H.A., dat zij haar vader maar sporadisch zag maar dat zij de meeste informatie over hem kreeg via haar gastfamilie. Verzoekster stelt dat zij met niemand nog contact had toen ze naar Dubai verhuisde en dat haar gastfamilie, telkens zij vroeg naar haar familie, haar vertelde dat alles in orde was. Verzoekster benadrukt dat alle informatie die zij tijdens haar persoonlijk onderhoud heeft gegeven, informatie was die zij hoorde van haar gastfamilie en dat zij vanaf toen geen rechtstreeks contact meer had.

Waar het CGVS verzoeksters behoren tot de minderheidsclan Yahar, verduidelijkt verzoekster dat zij nooit enige informatie heeft verkregen over haar clan, omdat zij ook nooit een echte familie heeft gehad. Zij benadrukt dat ze behoorde tot een minderheidsclan en hierdoor in Somalië werd beschouwd als minderwaardig en verwijst naar de door haar neergelegde informatie dienaangaande.

Aangaande het gegeven dat verzoekster nooit haar vader op de hoogte heeft gebracht van de slechte behandeling die zij kreeg bij H.A., stelt verzoekster "dat zij zich hier eerst en vooral over schaamde en dit moeilijk was om te zeggen", "dat de situatie in Somalië voor alleenstaande mannen met kinderen zeer moeilijk is", dat "het de taak is van de vader om ervoor te zorgen dat zijn dochter de nodige zorgen en opvoeding krijgt" en hij dit niet kan "als alleenstaande man en daarom heeft hij haar ook weggegeven aan een familie toen zij 3 of 4 jaar oud was". Verzoekster legt uit dat haar vader heeft dit gedaan om haar de zo best mogelijke opvoeding te kunnen geven en haar zo een toekomst te geven, iets wat hij als alleenstaande vader niet zou kunnen. Verzoekster stelt dat dit de gangbare praktijk is in Somalië, dat jonge vrouwen uit arme gezinnen, of afkomstig uit minderheidsclans zoals verzoekster, om die redenen worden weggegeven.

Wat betreft de subsidiaire bescherming, meent verzoekster dat geen rekening werd gehouden met haar kwetsbaar profiel, als alleenstaande vrouw in Somalië en behorende tot een minderheidsclan.

Verzoekster verwijst naar *“Country Policy and Information Note Somalia: Majority clans and minority groups in south and central Somalia van januari 2019”* en meent dat uit dit rapport kan worden afgeleid dat verzoekster zich in een bijzonder kwetsbaar profiel bevindt waar de bestreden beslissing geen rekening mee houdt.

Verzoekster verwijst vervolgens naar informatie omtrent de veiligheidssituatie in Puntland van ECOI (*“ECOI, Security Situation Somalia”*) en stelt dat er volgens dit rapport veel clangevechten zijn in Puntland. Verzoekster voert aan dat, gelet op de eerdere uiteenzetting hierboven van het profiel van verzoekster dat zij behoort tot een minderheidsclan, er dan ook dient worden aangenomen dat verzoekster hierdoor een hoger risico loopt en dat zij gezien haar afkomst, ook niet de nodige bescherming zal kunnen verkrijgen gelet op de aanwezige discriminatie hierdoor.

Verzoekster verzoekt *“de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen derhalve om de beslissing dd. 26/06/2019 genomen door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen te hervormen en de verzoekster te erkennen als vluchteling, minstens om aan haar de subsidiaire bescherming toe te kennen, in meest ondergeschikte orde de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen met het oog op verder onderzoek”*.

2.2. Stukken

Bij haar verzoekschrift voegt verzoekster volgende stukken:

- “2. Home Office Country Policy and Information Note Somalia : Majority clans and minority groups in south and central Somalia, januari 2019 ;*
- 3. Home Office Country Policy and Information Note Somalia : Majority clans and minority groups in south and central Somalia, januari 2019 ;*
- 4. Home Office Country Policy and Information Note Somalia : Majority clans and minority groups in south and central Somalia, januari 2019 ;*
- 5. ECOI, Security Situation Somalia ;*
- 6. ECOI, Security Situation Somalia”*.

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de verzoekster om internationale bescherming toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van haar verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. Huidig beroep werd ingesteld tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire

beschermingsstatus in het kader van verzoeksters volgend verzoek om internationale bescherming (tweede asielaanvraag).

2.4.2. In het kader van verzoeksters eerste verzoek om internationale bescherming nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen op 1 februari 2017 de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd bij arrest van 31 juli 2017 nr. 190 285, waarin de Raad oordeelde dat geen geloof kon worden gehecht hecht aan verzoeksters beweerde herkomst uit Farqalaal, Somalië en de hieraan verbonden vluchtmotieven.

2.4.3. Tijdens haar persoonlijk onderhoud bij het CGVS in het kader van haar huidig, volgend verzoek om internationale bescherming beaamde verzoekster dat ze tijdens haar eerste verzoek de waarheid niet heeft verteld en alle informatie had ingestudeerd (*"Bij dat eerste interview vertelde ik dingen die niet juist waren, het was informatie die ik had ingestudeerd"*, notities van het persoonlijk onderhoud van 2 mei 2019 (hierna: notities), p. 11; *"(...) Toen ik aankwam in 2015 ik moest zeggen dat ik uit die regio kwam, want mensen uit die regio werden erkend, ze zei me ook dat het makkelijker was om een man te brengen, dat regelde ze zelf, ik moest enkel info onthouden en dat vertellen. (...)"*, p. 29). De Raad stelt vast dat verzoekster bewust leugenachtige verklaringen heeft afgelegd in het kader van haar eerste verzoek.

2.4.4. Artikel 48/6, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"De verzoeker om internationale bescherming dient alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen. De met het onderzoek van het verzoek belaste instanties hebben tot taak om de relevante elementen van het verzoek om internationale bescherming in samenwerking met de verzoeker te beoordelen.

De in het eerste lid bedoelde elementen omvatten onder meer de verklaringen van de verzoeker en alle documentatie of stukken in zijn bezit met betrekking tot zijn identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.

Het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, vormt een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van verzoekers relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan".

2.4.5. De Raad benadrukt dat een verzoekster om internationale bescherming de verplichting heeft om haar volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over haar verzoek om internationale bescherming en het is aan haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de asielinstanties zodat deze kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoekster dat zij zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van haar identiteit, leefwereld en asielrelaas. Dit is, gelet op voorgaande vaststellingen, niet het geval. Verzoekster stelt dat zij tijdens haar eerste procedure een valse herkomst en een vals asielrelaas had aangehangen op aanraden van S., die haar hielp Somalië te verlaten (notities, p. 11, p. 29). Verzoekster is echter verantwoordelijk voor haar verklaringen, haar verwijzing naar slechte raadgevingen kunnen haar gebrek aan medewerking en het nalaten de waarheid te vertellen, niet verschonen, te meer nu verzoekster tevens van bij de aanvang van de asielverhoren uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd gewezen op het belang de waarheid te spreken. Er kan slechts worden vastgesteld dat verzoekster verkoos deze raadgevingen van de asielinstanties niet te volgen. Het manifest misleidende karakter van haar verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken en bij haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal tijdens haar eerste asielprocedure doet afbreuk aan haar algehele geloofwaardigheid.

2.4.6. Dit klemmt te meer nu blijkt dat verzoekster ook in onderhavige procedure geen duidelijk beeld te scheppen van haar identiteit, leefwereld en asielrelaas. Aangaande haar familiale situatie liet verzoekster bij de Dienst Vreemdelingenzaken optekenen dat zij nooit echt een familie had, omdat haar vader haar had weggegeven aan een vrouw genaamd H.A. (verklaring volgend verzoek van 29 augustus 2018, punten 15 en 20). Zij legde uit dat haar vader haar zus had afgestaan aan een familie in Garowe en dat zij verder geen nieuws over haar familie vernomen heeft (verklaring volgend verzoek van 29 augustus 2018, punten 15 en 20).

Tijdens haar persoonlijk onderhoud stelde verzoekster echter dat ze na haar aankomst in het huis van H.A., haar vader bij verschillende gelegenheden, zoals op vrijdagen en feestdagen, ontmoette en sprak (*"Had u geen contacten met uw vader?"*, *"Toen ik in het land was wel, tijdens mijn verblijf in het buitenland niet meer, in mijn land zag ik hem op vrijdagen en feestdagen zoals tijdens het suikerfeest en zo"*, *"Wanneer heeft u uw vader de laatste keer gezien?"*, *"Toen ik mijn land verliet, in 2007 was de laatste keer"*, notities, p. 11). Bovendien gaf verzoekster aan dat haar vader zijn toestemming verleende om verzoekster naar Dubai te laten vertrekken (*"Waarom denkt u dat ze de datum van uw vader hebben?"*, *"Toen het PP werd aangemaakt vroegen ze aan mijn vader hoe oud ik zou zijn, ze vroegen hem de goedkeuring om me mee te nemen"*, notities, p. 10). Uit verzoeksters verklaringen blijkt bovendien dat zij zelfs na haar vertrek naar Dubai – weliswaar onrechtstreeks via haar gastfamilie – in contact met haar vader stond (notities, p. 20). Over haar zus verklaarde verzoekster verder te weten dat ze in Garowe woonde, gehuwd was en er haar gezin had, nu haar vader haar hierover had ingelicht (notities, p. 20). Dat verzoekster enerzijds voorhoudt dat zij geen contact heeft met mensen in Somalië, daar nooit echt familie heeft gehad en laat uitschijnen dat zij niets over hen weet (verklaring volgend verzoek van 29 augustus 2018, punten 15 en 20), doch anderzijds verklaart dat zij zowel een vader als een zus in Puntland heeft en er nieuwtjes over kent, is onverzoenbaar en maakt het redelijk aan te nemen dat verzoekster de waarheid aangaande haar familiale situatie niet wenst te vertellen. Door de *protection officer* gewezen op haar uiteenlopende verklaringen hierover antwoordde verzoekster slechts dat ze alles in het kort moest zeggen en bedoelde dat ze geen rechtstreeks contact had met haar zus (notities, p. 20). Dergelijke verklaring kan echter geen afbreuk doen aan de vastgestelde tegenstrijdigheden. Bij de DVZ werd verzoekster immers uitdrukkelijk gevraagd of zij wist waar haar vader en zus verblijven, waarop verzoekster antwoordde *"Mijn zus werd door mijn vader aan een gezin in regio Garowe, dorp Eyl woonden. Verder heb ik daar niets van vernomen."* (verklaring volgend verzoek van 29 augustus 2018, punt 20), waaruit blijkt dat verzoekster geen informatie meer over haar zus te weten kwam. Verzoeksters uitleg strijdt met haar verklaringen tijdens haar verblijf in Dubai – volgens verzoekster tussen 2007 en 2015 – te hebben geweten waar haar zus woonde (notities, p. 15, p. 19, p. 23, p. 30). Verzoeksters bewering niemand in Somalië te kennen kan dan ook niet overtuigen. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster haar ware profiel en familiale situatie tracht te verhullen.

2.4.7. Wat betreft haar familiale situatie verduidelijkt verzoekster dat het contact dat zij met haar vader en zus heeft gehad, zeer sporadisch was, dat ze toen ze nog in Somalië woonde haar vader maar sporadisch zag maar dat zij de meeste informatie over hem kreeg via haar gastfamilie en dat zij met niemand nog contact had toen ze naar Dubai verhuisde en dat haar gastfamilie, telkens zij vroeg naar haar familie, haar vertelde dat alles in orde was. Verzoekster tracht de vastgestelde tegenstrijdigheden te verklaren door een verduidelijking te geven van de feiten die het voorwerp waren van deze tegenstrijdigheden. De Raad stelt vast dat verzoeksters pogingen tot het *a posteriori* bijsturen van haar verklaringen geen steun vinden in het administratief dossier en dat de vastgestelde tegenstrijdigheden geen ruimte laten voor de nuanceringsen die verzoekster *post factum* nog tracht aan te brengen.

2.4.8. Verzoekster beweerde in Qooqaani te zijn geboren, dichtbij Kismayo in het zuiden van Somalië (notities, p. 6). Echter kan de Raad niet inzien – noch weet verzoekster aannemelijk toe te lichten – waarom verzoeksters vader na het overlijden van verzoeksters moeder, plots zijn (en ook verzoeksters) beweerde geboortestreek verliet indien hij geen band had met Puntland, bijna tweeduizend kilometer verderop (notities, p. 7). Evenmin is aannemelijk dat verzoekster niet wist waar haar andere familieleden woonden en deze nooit zou hebben gekend of gezien (notities, p. 7). De Raad wijst er nog op dat hij reeds bij arrest RvV nr. 190 285 van 31 juli 2017 heeft besloten dat verzoekster niet aannemelijk maakte afkomstig te zijn uit Bullo Burto uit Hiraan, Somalië. De Raad ziet niet in waarom verzoekster een dergelijke verklaring zou afleggen indien ze afkomstig zou zijn uit Kismayo of een ander deel van het land.

2.4.9. Daarnaast maakt verzoekster met haar vage en incoherente verklaringen niet aannemelijk dat zij tot de Yahar minderheidsclan zou behoren. Gevraagd waar Yahar voor staan kwam verzoekster immers niet verder dan dat ze tot de minderheid behoren en met de Madhiban te vergelijken zijn (notities, p. 11). Niettemin ze zelf aangaf dat Yahar met Madhiban te vergelijken is, wist verzoekster slechts zeer algemeen en oppervlakkig de band tussen Madhiban en Yahar toe te lichten (notities, p. 11-12). Evenmin had verzoekster enig idee wat Yahar zelf over hun afkomst zeggen (notities, p. 12). Nochtans verklaarde verzoekster zelf dat zelfs buitenechtelijke kinderen hun clan kennen (notities, p. 12). Verder stelde verzoekster dat enkel haar gastgezin en de kinderen in de Koranschool stelden dat ze Yahar is (notities, p. 12) en antwoordde ze op de vraag of zij haar clantoebehoren van familie had vernomen

“Neen, ik kende mijn familie niet, misschien was het enkel om me uit te schelden” (notities, p. 12). Hieruit kan slechts blijken dat verzoekster zelf niet met zekerheid wist of ze tot de Yahar minderheidsclan behoort. Door de *protection officer* gevraagd waarom verzoekster zich voorstelt als Yahar of Yibir als zij dat nooit van haar eigen familie had vernomen en zij stelt dat het als scheldwoord kan gebruikt zijn, verwees verzoekster plots naar haar vader (*“Ja, in SOM is de clan dus identiteit, je weet dat wie je bent van je clan, mijn vader zei dat van het begin, iedereen weet wie hij is verwees verzoekster naar gesprekken met haar vader.”*, notities, p. 12). Echter valt niet te rijmen dat verzoekster enerzijds verklaarde dat zij enkel van buitenstaanders hoorde dat ze Yahar zou zijn om anderzijds te stellen dat haar vader overal vertelde dat hij Yahar is. Verzoekster maakt niet aannemelijk dat ze tot de Yahar minderheidsclan behoort.

2.4.10. Dat verzoekster de waarheid niet vertelt over haar clantoebehoren blijkt tevens nu zij haar clanlijn niet kende (notities, p. 11). Dit klemt des te meer nu verzoekster haar clanlijn tijdens het interview in het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming wel kon uiteenzetten (notities van het persoonlijk onderhoud van 26 oktober 2016 (hierna: notities eerste verzoek), p. 16-17). Hierop gewezen en gevraagd hoe het kwam dat verzoekster haar clanlijn plots niet meer zou kennen, stelde verzoekster louter dat ze bij het eerste interview dingen vertelde die niet juist waren en dat het informatie was die ze had ingestudeerd (notities, p. 11). Dat verzoekster haar eigen clanlijn niet kent, loochent haar Somalische herkomst. Immers het is niet verzoekster belangstelling in haar clan dat doorslaggevend is, maar wel hoe zij door de andere clans en haar eigen clan wordt gepercipieerd en dat bepalend is met wie ze omgaat, huwt, met wie haar familie gehuwd is en zo meer. Verzoekster bevestigt zelf het belang van de clan in de Somalische samenleving (*“Weet ik niet, maar in SOM kan je je niet verstoppen, iedereen kent elkaar via via, zelfs als je andere clan zegt komen ze er achter”*, notities, p. 12), maar kan dit voor haarzelf niet concreet aantonen. Ook uit verzoeksters verklaring dat zij in al de jaren dat zij haar vader sprak nooit de tijd had genomen om naar haar eigen achtergrond te peilen en naar haar voorouders te vragen (notities, p. 11), kan blijken dat zij niet opgroeide in de Somalische samenleving.

Waar verzoekster in haar verzoekschrift verduidelijkt dat zij nooit enige informatie heeft verkregen over haar clan, omdat zij ook nooit een echte familie heeft gehad, wijst de Raad erop dat verzoekster verklaarde dat zij wekelijks op vrijdag en voorts bij feestdagen, contact onderhield met haar vader. Aldus kan redelijkerwijs worden verwacht dat hij, gezien het belang van de clan in de Somalische samenleving, verzoekster zou inlichten over haar clanlijn, minstens dat verzoekster hierom zou vragen. De verwijzing naar het algemene rapport *“Home Office Country Policy and Information Note Somalia : Majority clans and minority groups in south and central Somalia, januari 2019”* kan verzoeksters toebehoren tot de Yahar minderheidsclan evenmin aantonen.

2.4.11. Voorts is niet aannemelijk dat verzoekster haar vader, met wie ze regelmatig contact had, nooit heeft ingelicht over haar penibele situatie bij A.H. (notities, p. 14). Verzoeksters uitleg, dat haar vader haar nooit zou hebben geloofd omdat ze jong was, kan niet overtuigen. Immers, gevraagd waarom verzoeksters vader zijn eigen dochter niet zou geloven verwees zij enkel naar zijn toebehoren aan een minderheidsclan, het feit dat hij door haar in problemen zou zijn gekomen en verzoekster zich schaamde hem in te lichten (notities, p. 14-15). Verzoeksters voorgehouden clanprofiel kan echter niet overtuigen. Meer nog, het geheel van bovenstaande vaststellingen ondergraaft de geloofwaardigheid van het door verzoekster voorgehouden profiel en de daarbij horende problemen.

2.4.12. Waar verzoekster uitlegt dat haar vader haar heeft afgestaan om verzoekster een zo goed mogelijk opvoeding te geven en dat dit een gangbare praktijk is in Somalië, dat jonge vrouwen uit arme gezinnen, of afkomstig uit minderheidsclans zoals verzoekster, om die redenen worden weggegeven, betreft dit een blote bewering die verzoekster met geen enkel objectief element aantoont. Bovendien maakt verzoekster haar herkomst uit een minderheidsclan niet aannemelijk. Dit kan hoe dan ook niet verschonen dat niet aannemelijk is dat verzoekster haar vader niet zou aanspreken indien ze daadwerkelijk slecht behandeld werd door haar gastgezin. Evenmin kan worden aangenomen dat verzoekster of haar familie dermate arm was dat ze hierdoor als slaaf moest werken. Immers verzoekster heeft een kennis in Australië en kan een dure reis naar Europa/Australië betalen.

2.4.13. De ongeloofwaardigheid van verzoeksters verklaringen bij H.A., een volslagen onbekende vrouw vooraleer haar familie aan wie verzoekster door haar vader werd afgestaan, als slaaf te zijn behandeld klemt des te meer door de verschillende frappante tegenstrijdigheden in haar opeenvolgende verklaringen. Zo gaf verzoekster aan dat H.A. zelf geen kinderen had (notities, p. 21), hoewel ze bij de DVZ spontaan en duidelijk stelde dat *“H.A. en haar kinderen”* het hoofd van de familie waren (verklaring volgend verzoek van 29 augustus 2018, punt 15).

Verder kan niet worden ingezien dat deze familie verzoekster tussen haar zeven en negen jaar het voorrecht had verleend naar de Koranschool te gaan, nu verzoekster verder duidelijk liet uitschijnen dat ze niet om haar gaven en zeker niet in haar en haar toekomst wilden investeren (notities, p. 21). Verzoekster verklaarde immers dat ze haar nooit betaalden voor het werk dat ze deed, dat ze haar amper van kledij voorzagen en dat het zoeken naar een huwelijkspartner niet voor haar was weggelegd (notities, p. 19, p. 22, p. 23).

In deze context kan evenmin worden ingezien dat deze familie net verzoekster had uitgekozen naar Dubai te reizen om voor de zieke moeder van H.A. te zorgen. Dit klemte te meer nu verzoekster aanvankelijk geen paspoort had en de familie voor haar een paspoort met visum diende aan te vragen, dit allemaal te betalen, haar van vliegtickets te voorzien en haar vader om toestemming te vragen (notities, p. 7, p. 8, p. 10, p. 11, p. 23). Verzoeksters verklaringen zijn ongerijmd en niet doorleefd.

Ook over de omstandigheden van haar vertrek naar Dubai legde verzoekster inconsistente verklaringen af. Waar zij bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat zij via een netwerk die jonge vrouwen rekruteert om als huishoudster te werk gesteld te worden naar Dubai werd gestuurd (verklaring volgend verzoek van 29 augustus 2018, punt 15), verklaarde verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud dat H.A. en haar familie alles zelf regelden (notities, p. 10). Zelfs op de vraag of ze voor haar reis gebruik maakten van een netwerk of een arbeidsbureau om verzoekster in Dubai te werk te stellen, antwoordde verzoekster ontkennend (*"Heeft ze u ooit via een netwerk of een soort arbeidsbureau te werk proberen stellen?"*, *"Neen want ik was er illegaal. Ik werkte of bij haar of met de oude vrouw, haar moeder, of die 2 gezinnen, ik had helemaal geen tijd voor mezelf. 2 keer overwoog ik om zelfmoord te plegen"*, notities, p. 24). Verzoekster had bovendien geen aannemelijke uitleg voor haar tegenstrijdige verklaringen (notities, p. 24). Dergelijke incoherente verklaringen over eenvoudige zaken, die overigens tot de kern van haar asielrelaas behoren, tonen aan dat verzoeksters verklaringen niet op waar gebeurde ervaringen berusten.

2.4.14. Ook verzoeksters verklaringen aangaande haar reisweg naar België kunnen evenmin overtuigen en komen verzonnen voor. Zo kan niet worden ingezien dat verzoekster als onbetaalde dienstbode van een minderheidsclan door een in Australië wonende vriendin van H.A.'s zus zou zijn aangesproken en zijn voorgesteld om gratis naar het buitenland te reizen (notities, p. 25-26). Verzoeksters uitleg, dat de dame in kwestie verzoekster een dienst verleende met als doel dat zij haar broer en diens kinderen naar Europa zou overbrengen, kan niet overtuigen, nu verzoekster geen statuut heeft in Europa (notities, p. 29) en deze dame uit Australië bekend is met de moeilijkheden om te reizen naar het Westen. Daarnaast is geheel ongeloofwaardig dat verzoekster met het vliegtuig vanuit Dubai naar – vermoedelijk – Frankrijk zou zijn gevlogen (notities, p. 27), gebruik makend van een Noors paspoort op naam van A.S.H. (notities, p. 28). Immers verzoekster wist niet waar de persoon van wie ze het paspoort en de identiteit gebruikte, geboren was, noch waar deze in Noorwegen verbleef (notities, p. 28-29). Bovendien sprak verzoekster niet eens Noors. Verzoekster legde uit dat S., de dame die haar smokkelde, geen informatie had gegeven, doch kon niet toelichten waarom S., die met verzoekster dezelfde vlucht nam, verzoekster niet meer had voorbereid op een dergelijke reis vol risico's om tegen de lamp te lopen bij identiteitscontroles, (notities, p. 29-30). Verzoeksters onaannemelijke verklaringen over haar reisweg ondermijnen dan ook verder haar algehele geloofwaardigheid. Dergelijke vaststellingen maken het bovendien niet onredelijk aan te nemen dat verzoekster haar paspoort en de erin vervatte informatie voor de Belgische asielinstanties tracht verborgen te houden, omdat deze niet zou overeenkomen met haar verklaringen.

2.4.15. Gelet op bovenstaande hecht de Raad geen enkel geloof aan verzoeksters voorgehouden profiel van onbeholpen Somalische huisslaaf/alleenstaande vrouw behorende tot een minderheidsclan.

De Raad stelt vast dat verzoekster beweert een onbeholpen slachtoffer en slaaf te zijn die zelfs haar eigen clanidentiteit niet kent en over talrijke zaken uit haar eigen leefwereld geen coherente verklaringen aflegt, zelfs niet of ze haar vader/familie wel of niet regelmatig zag. Dit aangemeten profiel staat geheel haaks op wat kan blijken uit het administratief dossier en het arrest van de Raad (RvV nr. 190 285) van 31 juli 2017. Immers verzoekster is manifest niet te onverschrokken om bij haar eerste verzoek om internationale bescherming een valse identiteit en herkomst aan te nemen en hierbij de nodige kennis voor op te doen die zoals uit dit arrest blijkt, *"selectief ingestudeerd"* was.

Uit de noties in het administratief dossier kan ook blijken dat verzoekster geconfronteerd werd met de ongerijmdheden in haar voorgehouden profiel *"U ondertekent niet als iemand die basis schrijven kan, met drukletters, u schrijft wel degelijk schrijfletters en tekent als dusdanig. Ik stel ook vast dat uw Somalisch doorspekt is van Engelse woorden"*. (...) *U heeft aangegeven dat u bij uw eerste verzoek om internationale bescherming niet eerlijk bent geweest. Uw tweede verzoek is in overweging genomen en het is nu echt aan u om ons de waarheid te vertellen over u zelf"*. (...) *"Ik stel vast: u kan niets vertellen*

over uw eigen familie en het weinige wat u meldt is niet gelijk aan wat u bij de DVZ vertelde. Om te bepalen of u internationale bescherming nodig heeft moeten we een correct beeld hebben van u, uw leefomgeving en levensomstandigheden voor uw komst naar België". (...)

Verzoekster repliceert hierop dat ze *"snel talen [kan] aanleren"*, dat ze veel geschreven heeft tijdens haar verblijf in België, dat ze naast het Somali en Arabisch ook Engels en Frans kent. Ze stelt *"Als ik u niet kan overtuigen dan is dat niet mijn probleem, ik vertel u deze keer de waarheid"* (notities, p. 21-22), waarmee verzoekster uiteraard opnieuw haar ware identiteit en herkomst niet aantoont.

Er kan enkel vastgesteld worden dat verzoekster wel snugger en bijdehands is, maar dat ze zich een bedrieglijk en behoeftig profiel aanmeet bij haar vraag om internationale bescherming. Verzoekster kan opnieuw niet aannemelijk maken dat zij uit Somalië afkomstig is.

2.4.16. Het door verzoekster voorgelegde medisch attest van 14 november 2018 maakt melding van een litteken ter hoogte van verzoeksters rechterborst. Er wordt door de Raad niet getwijfeld aan de bewijskracht van het stuk, noch aan de vaststellingen van de arts over de littekens. De beoordeling van de bewijswaarde van een attest betreft een feitelijke appreciatie dat de Raad toekomt. Hierbij wordt rekening gehouden met het geheel van de voorliggende elementen opgenomen in het administratief dossier en het verzoekschrift. Het attest vermeldt verder dat verzoekster verklaard heeft dat dit litteken het gevolg is van een grote brandwonde die zij als kind heeft opgelopen door heet voedsel over zich heen te krijgen en doet voorts geen uitspraak dat hiermee strijdt.

2.4.17. Verzoekster beperkt zich in haar verzoekschrift tot het herhalen van het asielrelaas en het negeren van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, het geven van algemene en theoretische beschouwingen over de motiveringsplicht en de beginselen van het vluchtelingenrecht, het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bouté beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkningen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die bovenstaande conclusies kunnen weerleggen.

2.4.18. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoekster voorgehouden herkomst en kan in hoofdte van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster niet aantoont noch aannemelijk maakt dat zij afkomstig is uit Somalië.

2.5.2. Gelet op het feit dat verzoekster de door haar beweerde herkomst uit Somalië niet aantoont, maakt zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Puntland, Somalië.

2.5.3. Immers voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus, met betrekking tot de vraag of zij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde, nationaliteit niet volstaan. De verwijzingen naar mensenrechtenrapporten in het verzoekschrift (*"ECOI, Security Situation Somalia"*) zijn dan ook niet nuttig. Het is in de eerste plaats aan verzoekster om tijdens de procedure haar ware identiteit, nationaliteit en land van herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster hierin manifest faalt. Het komt de Raad immers niet toe om over de verblijfplaats van verzoekster voor haar komst naar België te speculeren, noch of zij afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is in de zin van artikel 48/5 § 3 van de Vreemdelingenwet, te meer gezien verzoekster op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal en dus veelvuldig de kans heeft gekregen zich toe te lichten. De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in haar werkelijke land van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.6. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.6.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonst.

2.6.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier december tweeduizend negentien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK